

A SZLÁV VESZEDELEM

MINDEN NÉPNEK A JÖVŐJÉT természetes szaporodása szabja meg. Ha a nép szaporodása kielégítő, akkor a nép fejlődik, ha nem, létszámában előbb megállapodik, majd egyre csökkenve a lassú kihalásnak néz elébe.

A természetes szaporodás *nyers* mértékét a születések és a halálozások számának a különbsége szabja meg. Ez a különbség azonban a szaporodás *reális* megállapítása szempontjából *nem kielégítő*, mert pl. csökkent számú születések ellenére kisebb halálozási arányszám esetén a szaporodás *nyers* eredménye ugyanaz lehet. Viszont ebben az esetben a nép létszámának növekedése nem az utódok számának gyarapodásában, hanem az átlagos életkor meghosszabbodásában s így az öregebb korosztályok számának és terjedelmének bővülésében leli magyarázatát.

Így azután a *szaporodás csak látszólagos lehet*, mert a nép felépítésének alapját adó fiatal korosztályok kisebb száma mellett az öregebb korosztályok nagyobb létszámának köszönhető, s csak addig tartható fenn, míg ezek a felső korosztályok a most már emelkedettebb életkorátlagot el nem érik. Ekkor ugyanis a halál beváltja »tökéjét« és az egyszerre fellépő nagyobb halálozás, nem találván pótlását a csökkent születésekben, a népesség fogyását eredményezi.

Korunk általános jelensége: a *születések számának fokozódó csökkenése elsősorban a kulturnépeket sújítja, ennek ellenére legtöbbször létszáma mégis emelkedést mutat*, mert a közegészségügyi viszonyok javulása a halálozások arányszámának csökkentésével az életkorok átlagos meghosszabbítására vezetett.

Ha *hazánkat* vesszük például, jól látjuk ezt, hiszen 1880-ban minden ezer élöre 34,4, míg 1940-ben csak 14 halálozás esett, úgy, hogy az 1880-as mérték alapján az 1940. évben 373.480 embernek kellett volna meghalnia és a valóságban meghalt 160.109.¹ Ennek következtében a születéskor várható *átlagos élettartam* Nagymagyarország területén *Antal Lajos* szerint az 1900–1901. évre számítva a férfiaknál 37,12, a nőknél 37,88 év volt, 1930–31-ben pedig a trianoni csonkaország területén az előbbieknél 48,27, az utóbbiaknál 51,34 évre emelkedett.²

Ezzel szemben a *születések száma is hatalmas mértékben fogyott*. A Horvátország nélküli Nagymagyarországnak az 1881–85. évre terjedő ötéves periódusban évenként ezer lakosra eső 44,3 élveszületési arányszáma azóta folytonosan csökkent, olyannyira, hogy a csonkaországban az 1931–35. évek évi 22,4 ezrelékes átlagával az előbbinek már csak majdnem pontosan a fele. Sőt a legutóbbi években még ennél is kisebb: 1937-ben 20,2 1938-ban 20,1 1939-ben 19,6 és 1940-ben 20,0 ezrelék. Ez utóbbi két évben ugyan, ha a fel-

¹ A felvidéki peremmel és a Kárpátaljával gyarapodott trianoni területen.

² *Antal Lajos*: A magyar népesedés kérdései. Budapest, 1942., 39. l.

Élveszületések száma (1000 lakosra számítva).

Ország	1913	1924– 1929	1932	1933	1934	1935	1936
Magyarország	33,8	26,6	23,4	22,0	21,9	20,9	20,0
Ausztria	24,1	18,9	15,2	14,3	13,5	13,2	13,1
Csehszlovákia	–	24,1	21,0	19,2	18,7	17,9	17,4
Németország	26,9	19,3	15,1	14,7	18,0	18,9	19,0
Danzig	–	24,2	19,9	19,0	21,8	22,9	–
Franciaország	19,0	18,4	17,3	16,2	16,2	15,3	15,0
Svájc	23,1	17,9	16,7	16,4	16,2	16,0	15,6
Belgium	22,4	18,9	17,6	16,5	16,0	15,4	15,1
Hollandia	28,2	23,7	22,0	20,8	20,7	20,2	20,1
Anglia	} 24,2	17,9	15,8	14,9	15,3	15,2	15,3
Irország							
Svédország	23,2	16,7	14,5	13,7	13,7	13,8	–
Norvégia	25,1	18,8	16,0	14,8	14,6	14,6	14,8
Dánia	25,6	20,2	18,0	17,3	17,8	17,7	–
Finnország	27,2	21,7	18,7	17,4	18,1	18,5	–
Litvánia	–	28,7	27,3	25,7	24,8	23,3	24,1
Lettország	–	21,4	19,4	17,8	17,1	17,6	18,1
Észtország	–	18,1	17,6	16,2	15,4	15,9	16,1
Lengyelország	–	33,6	28,7	26,5	26,5	26,1	26,1
Románia	42,1	35,5	35,9	32,0	32,4	30,7	–
Jugoszlávia	–	34,2	32,8	31,4	31,5	–	–
Bulgária	–	36,0	31,4	29,1	30,0	26,2	–
Görögország	–	27,9	28,5	28,8	31,2	28,1	–
Olaszország	31,7	26,9	23,8	23,7	23,4	23,3	22,2
Spanyolország	20,4	29,4	28,2	27,8	26,3	25,7	–
Portugália	32,3	33,7	29,8	28,9	28,4	28,4	28,5

vidéki visszacsatolt területet is figyelembe vesszük, valamivel magasabb az élveszületések száma: 1939-ben 19,9 s a Kárpátalját is számításba véve 1940-ben 21,2 ezrelék, de még ekkor – vagyis a rutének és a felvidékiek nagyobb szaporodásával együtt számítva – sem éri el az 1881–85. évek átlagának a felét.

Ennek ellenére a trianoni területen 1939-ben 5,9 és 1940-ben 5,7, a visszacsatolt felvidéki területtel nagyobbodott országban 1939-ben 6,2 és a Kárpátalját is belevéve 1940-ben 6,7 ezrelék természetes szaporodást mutat a statisztika, mert a megmaradó öregebb korosztályok (a fenti számítás szerint 1940-ben 213.371 fő) népünk létszámának a születések számának csökkenése következtében beálló fogyását feltartóztatták.

Hasonlóképpen pl. a Németbirodalom régi területének ezer lakosára az 1881–85. évben átlagban 37 élveszületés esett. Ez az arányszám a Saar-vidék nélküli Csonkanémetországban 1931-ben 16,0,

Halálozások száma (1000 lakosra számítva).

Ország	1913	1924– 1929	1932	1933	1934	1935	1936
Magyarország	22,3	17,8	17,9	14,7	14,5	15,2	14,2
Ausztria	18,4	14,7	13,9	13,2	12,7	13,6	13,2
Csehszlovákia	–	15,5	14,1	13,7	13,2	13,5	13,3
Németország	14,8	12,0	10,8	11,2	10,9	11,8	11,8
Danzig	–	13,2	11,4	11,5	11,7	12,4	–
Franciaország	17,5	17,1	15,8	15,8	15,1	15,7	15,3
Svájc	14,3	12,2	12,1	11,4	11,3	12,1	11,4
Belgium	14,6	13,4	13,2	13,1	12,2	12,8	12,2
Hollandia	12,3	10,0	9,0	8,8	8,4	8,7	8,7
Anglia	}	12,5	12,3	12,5	12,0	12,0	12,3
Irország		14,3	14,6	14,5	13,5	13,0	14,0
Svédország	13,7	12,1	11,6	11,2	11,2	11,7	–
Norvégia	13,3	11,1	10,6	10,2	9,9	10,2	10,3
Dánia	12,5	10,9	11,0	10,6	10,4	11,0	–
Finnország	16,1	14,2	12,6	12,9	12,4	12,0	–
Litvánia	–	16,4	15,3	13,5	14,6	13,9	13,3
Lettország	–	15,0	13,6	13,6	13,9	14,2	14,1
Észtország	–	16,3	14,8	14,7	14,1	15,0	15,6
Lengyelország	–	17,4	15,0	14,2	14,4	14,0	14,2
Románia	26,1	21,7	21,7	18,7	20,7	21,2	–
Jugoszlávia	–	20,0	19,2	16,9	17,0	–	–
Bulgária	–	19,3	16,3	15,5	14,1	14,4	–
Görögország	–	16,4	18,1	16,9	15,0	14,9	–
Olaszország	18,7	16,4	14,7	13,7	13,3	13,9	13,5
Spanyolország	22,1	19,0	16,4	16,4	16,0	15,6	–
Portugália	20,5	20,0	17,0	17,1	16,6	17,1	16,4

1932-ben 15,1 és 1933-ban 14,7, vagyis az előbbi felénél is kisebb lett.³

Vizsont a halálozások számának csökkenésével az élettartam átlagos meghosszabbodása is bekövetkezett és az 1881–90. évben a férfiak 37,17 és a nők 40,25 évi átlagos életkora, 1924–26-ra számítva 55,97, illetve 58,82 évre, sőt az 1932–33. évben a két nem átlagos életkorát együttvéve kereken 61 esztendőre emelkedett.⁴ Így azután a *népesség számának növekedése*, a kevesebb mint feleannyi születés ellenére is, habár csökkentett intenzitással, de *mégis folytatódott*.

Ez a jelenség a XIX. században Franciaországban kezdődött, s ma érinti majdnem valamennyi európai állam, sőt a többi világ-

³ Burgdörfer Friedrich: Aufbau und Bewegung der Bevölkerung. Leipzig, 1935., 86. l.

⁴ Burgdörfer i. m. 128. l.

rész fehér lakosságát is, de a születések csökkenésének mértéke, hasonlóképpen a halálozások számának kisebbedése országonként más és más eredményt mutat.

Egyszerűbb áttekintés céljából vegyük az egyes európai országok utolsó békeévének, az 1913. évnek az adatait, s vessük egybe a legutóbbi európai területi változások előtti utolsó évek adataival. (1–3. táblázat).⁵

A születések adatait átvizsgálva, rögtön feltűnik, hogy míg 1913-ban csak *Franciaország* születési arányszáma volt a 20 ezrelék alatt, addig 1932-ben már 14 európai országban csökkent a születések száma oly mértékben, hogy ezt az arányszámot nem éri el. Sőt 1936-ban már *hazánk* és *Hollandia* is épp hogy eléri ezt a mértéket.

A születéscsökkenés legjobban az északi és nyugati államokat érinti. A déli és keleti államok születési arányszáma is csökken, de eredetileg olyan magas volt, hogy még mindig jóval felülmulja a többiekét. Így *Portugália* 1932-ben még a 30 ezrelék felett van, *Románia*, *Jugoszlávia* szintén. Ez utóbbiak még éveken át megtartják e magas születési arányszámot. Utánuk közvetlenül a keleti, majd a déli államok következnek, elsősorban *Lengyelország*, *Litvánia*, *Görögország*, *Bulgária* és *Spanyolország*.

Ezeknek az országoknak a születési arányszáma az észak- és nyugateurópai államok arányszámainak *másfélszerese* vagy *kétszerese*.

Ha most ehhez hozzávesszük az 1927. évből *Szovjetukrajnának* 40,3, *Fehéroroszországnak* 38,6, vagy az egész európai *Szovjetország* 44,2 ezrelékes élveszületési arányszámát, a *keleteurópai szláv népek születési intenzitásának a nyugat- és középeurópai népeket jóval meghaladó mértéke nyilvánvalóvá lesz.*

HA A HALÁLOZÁSOKAT tartalmazó táblázatot vesszük vizsgálat alá, 1913-ban még sorrendben *Románia*, *hazánk*, *Spanyolország* és *Portugália* halálozási arányszáma lépte túl a 20 ezreléket, 1932-re valamennyi államé ez alá szállott, viszont 1935-ben *Románia* újra elérte ezt a fokozatot. *Szovjetországban* 1927-ben 21,9, 1928-ban 18,2 és 1929-ben 23,3 ezrelék volt a halálozás, s így a keleti államok *magasabb születési számának magasabb halálozási arányszám felelt meg.* Azonban a halálozási arányszám magasabb mivolta nem volt párhuzamos a születések számának többletével, hanem sokkal csekélyebb mértéket mutatott s így ez államok *nyers természetes szaporodása a nyugat- és középeurópai államok szaporodását jóval meghaladta.*

A természetes szaporodás sorrendjében 1932-ben *Bulgária*, *Románia*, *Lengyelország* vezetnek, de *Ukrajna* 1927-ben 22,5, *Fehéroroszország* 24,5 és európai *Szovjetország* 21,9 szaporodási arányszámával ezeket az országokat is jóval felülmulja.

Így azután a *relatív szaporodásnak* ez a nagy mértéke azt eredményezi, hogy pl. 1932-ben amíg *hazánkban* 48.423-al, vagy *Németországban* 285.484-el több gyermek született, mint amennyi ember

⁵ *Burgdörfer Friedrich:* Völker am Abgrund. IX. Aufl. München, 1937., 12–13. l.

A halálózásnál több születés (1000 lakosra számítva).

Ország	1913	1924– 1929	1932	1933	1934	1935	1936
Magyarország	11,5	8,8	5,5	7,3	7,4	5,7	5,8
Ausztria	5,7	4,2	1,3	1,1	0,8	-0,4	-0,1
Csehszlovákia	–	8,6	5,5	5,5	5,5	4,4	4,1
Németország	12,1	7,3	4,3	3,5	7,1	7,0	7,2
Danzig	–	11,0	8,5	7,5	10,1	10,5	–
Franciaország	1,5	1,3	1,4	0,4	1,1	-0,4	-0,3
Svájc	8,8	5,7	4,6	5,0	4,9	3,9	4,2
Belgium	7,8	5,5	4,4	3,4	3,8	2,6	2,9
Hollandia	15,9	13,7	13,0	12,0	12,3	11,5	11,4
Anglia	9,9	5,4	3,5	2,4	3,3	3,2	3,0
Irország		5,9	4,4	5,7	6,2	5,6	3,2
Svédország	9,5	4,6	2,9	2,5	2,4	2,1	–
Norvégia	11,8	7,7	5,4	4,6	4,7	4,4	4,5
Dánia	13,1	9,1	7,0	6,7	7,4	6,6	–
Finnország	11,1	7,5	6,1	4,5	5,7	6,5	–
Litvánia	–	12,3	12,0	12,2	10,2	9,4	10,8
Lettország	–	6,4	5,7	4,2	3,2	3,4	4,0
Esztország	–	1,8	2,8	1,5	1,3	0,9	0,5
Lengyelország	–	16,2	13,7	12,3	12,1	12,1	11,9
Románia	16,0	13,8	14,2	13,3	11,7	9,5	–
Jugoszlávia	–	14,1	13,6	14,5	14,5	–	–
Bulgária	–	16,7	15,1	13,6	15,9	11,8	–
Görögország	–	11,5	10,4	11,9	16,2	13,2	–
Olaszország	13,0	10,5	9,2	10,0	10,1	9,4	8,7
Spanyolország	8,3	10,4	11,8	11,4	10,3	10,1	–
Portugália	11,8	13,7	12,8	11,8	11,8	11,3	12,1

meghalt, a Németországhoz mérten feleannyi Lengyelországban 444.991 lélek a születési többlet. *Burgdörfer* szerint a Lengyelországgal körülbelül egyenlő nagyságú *Ukrajna* 1929-ben 518.000 lélek születési többlettel bírt, európai *Szovjetország* pedig 114 millió lélekszám mellett 2,6 millió születési többlettel rendelkezett, s ez a szám egész *Szovjetországot* illetőleg 3.3–3.5 millió *évenkénti születési többletre* becsülhető.⁶

MÁR EZEK A NYERS ADATOK IS megdöbbentő képét adják a szláv népek szaporodási túlsúlyának, de még plasztikusabbá válik e kép, ha a halálózási és születési arányszámokat *korrekciónak* vetjük alá és ebből számítjuk a népek szaporodási egyenlegét. Az eddigi táblázatokból is nyilvánvaló, hogy a születések csökkenése

⁶ *Burgdörfer Friedrich: Volk ohne Jugend. III. Aufl. 1939., 370. l.*

sokkal rohamosabb, mint a halálozásoké s így a kettő közötti különbség lassankint eltűnik. *Azonban a nyers születési és halálozási számok teljesen megtévesztenek, éppen az átlagos életkor növekedése miatt.* Ha ugyanis az 1940. évben a halálozás 14,5 ezreléket tesz ki, akkor minden újszülött gyermeknek átlagban $1000:14,5 = 69$ évet kellene megélnie; ez most a még megnövekedett átlagos élettartam mellett is utópisztikusnak látszik. Fentebb már közöltem az 1930–31. évek átlagos élettartamát, ha a férfiakat és nőket egybevonjuk, akkor 49,8 évet kapunk, pedig ugyanezeknek az éveknek halandósági középárányosa 16,1 ezrelék lévén a fenti számítás alapján 62 év átlagos életkor jönne ki. Így tehát visszafordítva a számítást, 49,8 év átlagos életkornak $1000:49,8$, kereken 20 ezrelék évenkénti halálozás felelne meg, hogy a népesség száma és összetétele ne változzék (Burgdörfer). Ezt a számot ma még nem érjük el, mert egyrészt a kevesebb csecsemőnek kisebb a halandósága, másrészt az élettartam növekedésével a középső, tehát életerősebb korosztályok meggyarapodtak. Akkor azonban, amikor ezek az életkor átlagát meghaladják a halálozások számának lényeges emelkedésével *a jelenlegi látszólagosan kedvező halálozási arányszám fel fog szökni*, s egyszerre pótolja majd azt a 20% minust, amelyet ma e számítás szerint mutat.

Már most *ha egy nép az állományát meg akarja tartani, legalább annyi gyermeket kell világra hoznia, mint amennyi embere meghal.* Így e javított halálozási szám a születési számok minimumát mutatja, ha ezt nem éri el a nép, akkor fogyni kezd. Viszont ezt a gyermekszámot nem az összes nők, hanem csak a szaporodás-képes korban lévő nők biztosíthatják. Ámde ezek egyrésze nem megy férjhez s így a népesség létszámának a megtartásához a házas nőknek nagyobb szaporasága szükséges, mint amit az egyszerű átlagszámok megjelölnek.

E megfontolások alapján a lakosság összlétszámát ismét állandónak véve, megfelelő számítással *a születési arányszámok is javításra szorulnak.* A javított születési és halálozási arányszámok adják azután a *javított egyenleget*, amely most már az előbbi s a tényleges viszonyokat elhomályosító nyers szaporodási számok helyett a szaporodás való mértékét adja meg.

Magától értetődő, hogy ezt a javítást csak oly államok statisztikai adataival lehet végrehajtani, ahol a megfelelő halandósági és korelosztási táblázatok közzé vannak téve s így a számítások elvégezhetők.

Ilyen javított népesedésbiológiai egyenletek alapján⁷ 1929–30-ban a *Németbirodalom* 5,9 ezrelékes nyers születési többlete 2,3 ezrelék *hiánnyá* változik. Hasonlóan 5,1 ezrelék nyers szaporulat helyett 2,3 hiányt mutat *Svájc*. Ugyancsak 6,7 ezrelék többlet helyett 1,2 *Norvégia*, 8,1 többlet helyett 0,4 *Dánia*, 3,9 többlet helyett 3,2 *Anglia* és *Wales* és 1,1 többlet helyett 0,4 ezrelék *Franciaország* hiánya. Viszont *Olaszország* 4,4, *Ukrajna* 7,7 és *Lengyel-*

⁷ *Burgdörfer Friedrich: Volk ohne Jugend. III. Aufl. Berlin, 1935–39., 376. l.*

Az európai népek javított születési egyenlege Burgdörfer után.

Ország	Javított halálozási arány-szám Más-más évekből 1920-27 között	Javított születési arányszám		Javított születési többlet		Nyers születési többlet	
		1926/27	1929/30	1926/27	1929/30	1926/27	1929/30
Németország	17,2	15,9	14,9	-1,3	-2,3	7,2	5,9
Svájc	16,5	14,7	14,2	-1,8	-2,3	5,8	5,1
Svédország	16,6	14,9	13,7	-1,7	-2,9	4,3	3,6
Norvégia	16,4	17,0	15,2	+0,6	-1,2	7,8	6,7
Dánia	16,3	17,1	15,9	+0,8	-0,4	8,8	8,1
Anglia és Wales	17,1	14,6	13,9	-2,5	-3,2	5,3	3,9
Irország	17,3	20,9	18,2	+3,6	+0,9	6,0	5,6
Hollandia	15,8	21,0	20,1	+5,2	+4,3	13,4	13,1
Franciaország	18,4	18,4	18,0	+0,0	-0,4	1,5	1,1
Olaszország	19,8	24,9	24,2	+5,1	+4,4	10,8	10,8
Ukrajna	22,2	35,1	29,9	+12,9	+7,7	23,3	19,2
Lengyelország	20,4	28,8	27,6	+8,4	+7,2	14,7	16,3

ország 7,2 többlettel szerepel, s így annak ellenére, hogy a nyers természetes szaporodási számok (10,8, illetve 19,2 és 16,3) a korrekcióval lényegesen kisebbek lettek, ez országok mégis évente jelentékeny pozitív szaporodással bírnak. A két szláv nép szaporodási többlete lényegesen magasabb az olaszokénál, s mutatja e két nép szaporodásának egészséges és erőteljes intenzitását.

A germán népek közül egyedül Hollandiának van + 4,3 ezreléknyi javított pozitív szaporodási egyenlege, a latin népek közül Franciaország mérlege körülbelül kiegyenlített volt (azóta a vesztett háború ezt is megdőntötte), Olaszországnál pedig a szaporodás a népállomány megtartási minimumát egyötöddel múlja felül, míg a szláv népeknél nagyjából egyharmaddal,⁸ sőt még valamivel többel!

Ezek a tények pedig nem megvetendők. Ha egy népcsoportban átlagban 3 gyermek éri meg, hogy családot alapíthasson, míg egy másikban eggyel több, tehát 4 gyermek, s jelenleg mindegyikük egyenlő arányban foglaltatik a lakosságban, akkor egy nemzedéket 33 évnek számítva 100 év múlva, 3 generáció elmúltával az előbbi a lakosságnak 28%-át, az utóbbi pedig 72%-át teszi, s 300 év, 9 nemzedék múltával az első 7%-ra csökken, míg a második 93%-ra növekszik.⁹

Sőt a gyermekáldásnak ennél kisebb különbségei is nagyfontosságúak, ezt a leghatásosabban érzékelteti Ammon jeles anthropológus és szociológus számítása, mely szerint feltéve, hogy két fajta egyenlő arányban van képviselve a lakosságban, de gyermekáldásuk 3,3 és 3,4, vagyis 1:1,03, akkor az utóbbi, vagyis a 0,1%-kal több gyermekkel bíró fajta 23 és fél generáció – 775 év – alatt az elsőnek kétszerese, 47 generáció alatt pedig a négyszerese lesz.¹⁰

⁸ Burgdörfer i. m. 378. l.

⁹ Galton F.: Hereditary Genius. London, 1869.

¹⁰ Ammon O.: Die natürliche Auslese beim Menschen, 1893., 7., Satz.

Itt pedig nemcsak *többlétszaporodással van dolgunk*, hanem a legtöbb esetben *szaporodási többlet és népcsökkenés áll egymással szemben, s így a szláv népek szaporodási túlsúlya rövid időn belül éreztetheti hatását.*

Hogy milyen eltolódások állhatnak e tekintetben elő, azt igen jól mutatja az egy adott népesség megkétszereződéséhez szükséges időnek figyelembe vétele.¹¹

Évi szaporodás 1 ezrelék	Megkétszereződéshez szükséges idő
1	693 év
2	347 „
3	231 „
4	174 „
5	139 „
6	116 „
7	99 „
8	87 „
9	77 „
10	69,7 „
11	63,4 „
12	58,1 „
13	53,7 „
14	49,9 „
15	46,1 „
20	35,0 „

Így azután, ha a háború közbe nem jön, *Ukrajna 87 év alatt, Lengyelország pedig 99 év alatt megkétszerezte volna lakosságának létszámát.* Ezzel szemben a legszaporább nem szláv államnak, *Olaszországnak* lakossága *megkétszereződéséhez 158 esztendőre lenne szüksége,* mely idő alatt *Ukrajna* lakossága a jelenleginek majdnem *négyszerese* lenne már.

Nyilvánvaló ezekből, hogy az *európai népesezés súlypontja* az utóbbi években általában a *keleteurópai népekre* esett, s így ezek, s tekintettel arra, hogy túlnyomó többségük szláv, velük a *szláv-ság egyre jelentősebb részét adja Európa lakosságának.*

A JÖVŐRE VONATKOZÓLAG *Burgdörfer* végzett különböző számításokat. Először *területileg* csoportosította az európai államokat, mégpedig az általa javított szaporodási egyenlegek alapján az azonos értékűeket, illetve közelállókat összevonva.¹²

	Népesség 1925-ben		Számított népesség 1960-ban	
	millió	%	millió	%
Nyugat és Középeurópa	176,3	37,2	189	31,7
Skandinávia és Finnország	15,7	3,3	17,6	3,0
Déli latin országok	68,3	14,4	85,9	14,4
Keleteurópai államok beleértve a balti államokat és Romániát	165,4	35,0	243,1	40,8
Magyarország és Csehszlovákia	22,6	4,8	27,1	4,6
Balkáni államok	25,2	5,3	32,7	5,5

¹¹ *Antal*: i. m. 49. l.

¹² *Burgdörfer Friedrich*: Volk ohne Jugend, III. Aufl. 386. és 388. l.

Ez a táblázat már magában mutatja, hogy az 1960. évre számított népességben a keleteurópai államok, s így a szlávok lényegesen magasabb számmal fog szerepelni. A déli latin országok (Olaszország, Spanyolország és Portugália) pontosan megtartják állományukat. A Balkán-államok valamivel nagyobb százalékban fognak szerepelni, míg hazánknak és a vele együtt népesedésbiológiai tekintetben Ungern-Sternberg szerint¹³ a kelet és nyugat közti helyen lévő cseh és szlovák népek arányszáma valamit csökken. Körülbelül hasonló mértékben vesztenék arányszámukból a svédek, norvégek és finnek, ellenben nagymérvű a többi nyugati állam, s elsősorban Németország, Franciaország, Anglia és Írország, valamint a kisebb nyugateurópai államok együttes arányszámának a csökkenése.

A szlávok létszámának emelkedése még jobban látszik akkor, ha az európai népeket a három nagy nyelvcsalád szerint csoportosítjuk.

	1810		1910		1930		1960	
	millió	%	millió	%	millió	%	millió	%
I. Germán népek	59	31,6	152	34,0	149	30,0	160	26,9
II. Latin népek	63	33,7	108	24,3	121	24,4	133	22,3
III. Szláv népek	65	34,7	187	41,7	226	45,6	303	50,8
Európa együtt	187	100,0	447	100,0	496	100,0	596	100,0

Ha az összeállítás – mint maga *Burgdörfer*¹⁴ is elismeri – kissé önkényes, tekintettel arra, hogy a kisebb népeket tetszőlegesen osztotta be, így kerültek pl. a finnek a germánok közé, mi pedig Romániával a szlávok csoportjába, ennek ellenére végeredményben nem tagadható a szláv népek fokozódó túlsúlya.

1810-ben a három nyelvcsalád közel egyenlő nagy volt, 1960-ban a szláv népek száma már ugyanannyi, mint a másik két népcsoporté, még abban az esetben is, ha a magyarokat és a románokat kivonjuk, mert a germán csoportból ebben az esetben kiesnek a finnek s az arányeltolódás nagyjából nem változik.

Még sötétebbé válnak a kilátások, ha figyelembe vesszük azt, hogy ez a számítás még el is tolódhatik. Nevezetesen a szaporodásnak az eredménye függ az egyes generációk élettartamától, illetve a generációk váltakozásának időtartamától is. A gyorsabb generációváltkozással bíró nép több gyermeket hoz ugyanannyi idő alatt a világra s erősebb mértékben gyarapodik. Ha a lakosságban a két csoport egyenlően van képviselve, de azonos gyermekszámuk mellett egyikük generációinak átlagos élettartama 33 év és a másiknál 25, akkor a második csoport 100 év múlva 67%-a, 300 év múlva 89%-a lesz a lakosságnak, a lassúbb generációváltkozással bíró csoport 33, illetve 11%-nyi arányával szemben.

A valóságban azonban a korai generációváltkozással bíró csoportok a korai házasság folytán nagyobb gyermekszámmal bírnak, s így ha az első csoportban 33 évenként három gyermek éri el az utódok világrahozatalának lehetőségét, akkor a másodikban

¹³ *Ungern-Sternberg R.*: Die Ursachen des Geburtenrückganges im europäischen Kulturkreis. Berlin, 1932., 8. l.

¹⁴ *Burgdörfer Friedrich*: Volk ohne Jugend. III. Aufl. 383. l.

legalább négy érheti azt el, s így 100 év múlva 82,5%-a, 300 év múlva pedig 99,1%-a lesz a lakosságnak, s a vele eredetileg egyenlő arányban képviselt csoport majdnem eltűnik.

Már pedig Európa keletén a korai házasság a szabály, s így a gyorsabb generációváltakozás a valószínű, tehát *Burgdörfer számításai nem maximális, hanem minimális értéknek fogadhatók el.* Így azután a *szláv túlsúly növekedése még fokozottabb mérvű lesz az idők folyamán s Európa a teljes elszlávosodás veszélyének néz elébe.*

A *szláv*ság nagyobb szaporaságának okait boncolgatni most túlságosan messze vezetne, ezzel szemben úgyis inkább az a kérdés, hogy vajjon lehet-e a mérleg kilendült karját az ellenkező oldalról egyensúlyba hozni és *a nyugati kulturnépek pusztulásának meginduló folyamatát féltartóztatni és általában a népek csökkenő születési számait felemelni?*

A FAJVÉDŐ TÖRVÉNYEK és berendezések szerint élő kínaiak, indiaiak és zsidók létszáma az idők folyamán nem csökkent, ellenben a születésszám korlátozása és a szaporodás csökkenése következtében a klasszikus kulturnépek elpusztultak. Kipusztult az ősi *Athén* és *Spárta* lakossága, de nemcsak a tisztavérű görögök és rómaiak haltak ki, hanem az országok egyéb lakosságának létszáma is erősen csökkent. Így pl. *Itália* Kr. e. 200-ban 22 millióra becsült lakossága Kr. u. 350-ben már csak 5 millió főt tett ki¹⁵ és könnyű zsákmánya lett a germán hódítók seregeinek. Pedig a római császárok már Augustus óta törvényekkel védik a házasságot, sujtják a nőtlenséget és hajadonságot, valamint a gyermektelenséget. Éppúgy hiába próbálták a spártaiak népük pusztulásának folyamatát különböző kedvezményekkel fenntartani.

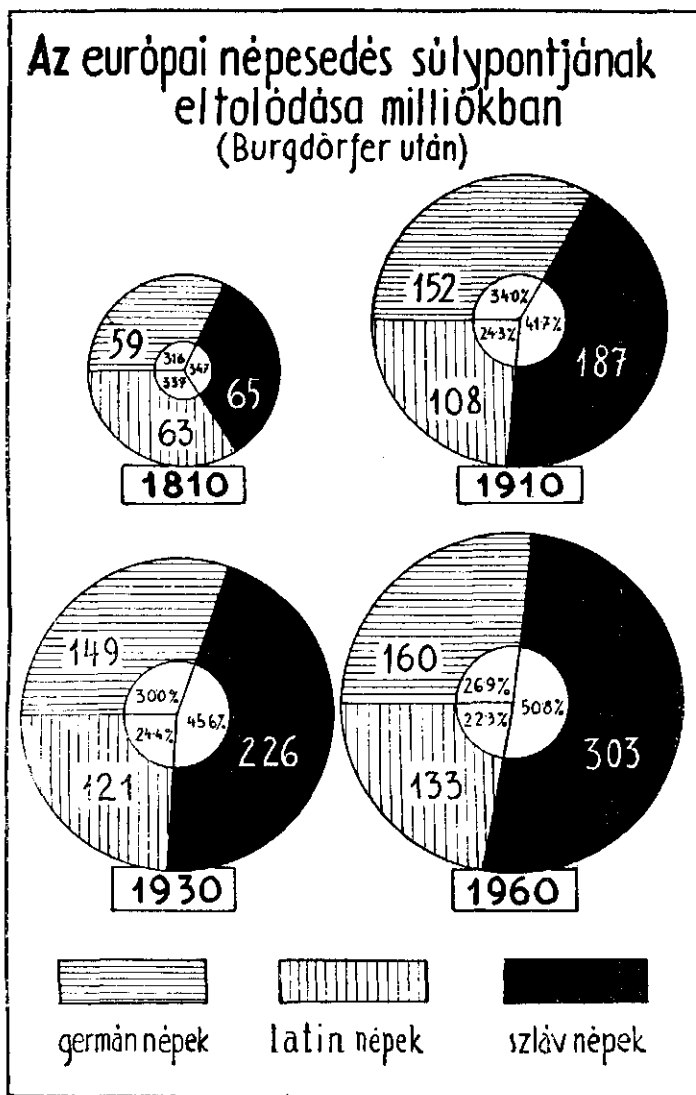
A mult idők e szomorú példája mutatja a születések csökkenésének gyászos következményét, de hogy ez a folyamat megállítható, az ma már nem vitás. A *Harmadik Birodalom* példája megmutatja, hogy *lehetséges a születések számát felfokozni, így a Német-birodalom*

1933-ban 14,7 ezrelék születési arányszáma
 1934-ben 18,0 ezrelékre
 1935-ben 18,9 ezrelékre
 1936-ban 19,0 ezrelékre
 1937-ben 18,8 ezrelékre
 1938-ban 19,7 ezrelékre
 1939-ben 20,8 ezrelékre emelkedett.¹⁶

A születések e hatalmas emelkedését megelőzte a házasságok számának erős növekedése. Így az 1932. évben ezer németre 7,9 házasságkötés esett, 1938-ban már 9,4, 1939-ben ez a szám még nagyobb lett, úgy, hogy kereken *százezerrel több házasságot kötöttek a régi birodalmi területen, mint 1938-ban.*

¹⁵ Saller K.: Einführung in die menschl. Erblichkeitslehre und Eugenik. Berlin, 1932., 224. l.

¹⁶ Kühn A., Staemmler M., Burgdörfer Fr.: Erbkunde, Rassenpflege Bevölkerungspolitik. Leipzig, 1940., 371. l.

Ezeket a tényeket a Harmadik Birodalom mintaszerű fajvédelmi és népesedéspolitikai törvényei (házassági kölcsön, családi pótlék, családi adóreform stb.) kétségtelenül előmozdították, a fő mozgató erő azonban mégis az volt, hogy az új birodalmi rendszernek sikerült felkeltenie a német népben a *jövője iránti bizalmat, s felébreszteni benne a nép és faj iránti felelősséget*. Az erkölcsi felfogásnak a megváltozása, mely a házassodást és a gyermekek világrahozatalát *dicsőségnek, sőt kötelességnek tekinti*, eredményezi a gyermekáldás növekedését, amelyet az állam a maga részéről fenti törvé-

nyeivel: az egészségesek házasságának anyagi elősegítésével, a gyermekes családok életének megkönnyítésével erősen támogat.

Hasonló módon *Európa nyugatának megmentése még lehetséges*, ha a népek ráeszmélnek életük e sorskérdésének jelentőségére. *A szláv veszedelem* és más veszedelmek *bennünket is elnyeléssel fenyegetnek* s csak akkor állhatunk meg velük szemben, ha *nemzetünk iránti felelősségérzetünk felkeltésével és népünk erkölcsi alapjainak megerősítésével egyidejűleg államéletünk központjába kerül jövőnk egyetlen záloga: a tiszta és sokgyermekes magyar család.*

MALÁN MIHÁLY